

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 213 (1213) ♦ Субота, 11 листопада 1995 року ♦ Ціна договірна

ТО ЩЕ
РАНО,
ТО ВЖЕ
ПІЗНО,
ТО ВЖЕ
ВСЕ ОДНО,

або Гривня як віртуальна реальність

А ціни ростуть

Рівень інфляції в Україні в жовтні цього року становив 9,1 %. Про це агентство «Інтерфакс-Україна» повідомили в Міністерстві статистики України.

У вересні рівень інфляції в Україні дорівнював 14,2 %, в серпні — 4,6 %, в липні — 5,2 %.

При цьому рівень цін на непродовольчі товари підвищився на 5,8 % порівняно з вереснем, на платні послуги — на 6,1 %. Зростання цін на продовольчі товари становить 12 %.

Серед продовольчої групи товарів найбільше подорожчали свіжі фрукти (27,6 %), а також хліб і хлібобулочні вироби (26,2 %). Значно подорожчали також яйця (23,7 %), маргарінова та майонезна продукція (20%), молоко та молочні продукти (15,3%), вершкове масло, борошно, макаронні вироби, горілка і лікерогорілки вироби (близько 11%).

Серед непродовольчих товарів найпомітніше зросли ціни на одяг та білизну, а також текстильні і трикотажні вироби, взуття для дорослих і товари побутової хімії.

У сфері платних послуг найбільше зросли ціни і тарифи на послуги установ культури, дитячих садків і ритуальні послуги.

Загалом за 10 місяців 1995 року індекс інфляції становить 253,5 %. При цьому продовольчі товари подорожчали у 2,2 раза (218,1 %), непродовольчі — вдвічі (203,6%), платні послуги — у 3,5 раза (349,8%).

Нині виповнюється три роки, як в Україні запроваджено власну грошову одиницю — український карбованець, бо фактично до 12 листопада 1992 року було важко вирішити питання карбованця вил. рубля. Тільки з появою Указу Президента України «Про реформу грошової системи України», який передбачив припинення з 23 грудня 12 листопада 1992 року обігу рубля на території України, український карбованець (хоч би за що ми його мали) став національною валютою. А постановою Кабміну та Нацбанку про реалізацію цього Указу передбачено проведення протягом 13—15 листопада обміну рублів на купони одиниці обігу без жодних обмежень, з тим, щоб уже з 16 листопада всі розрахунки проводити лише в українських карбованцях. Це була, так би мовити, наша перша «слава», яка, щоправда, згодом дуже девальувалась. Але чого було журитися, коли за всіма планами український карбованець мав ужити на себе весь історичний татар, після чого гривня зажила б у доброту й яшати. Проте починаючи з січня 1993 року, ми тільки й чули: то ще гроші заради гривні, а то вже гроші за гривню. Останню серію цього нескінченного серіалу показували нещодавно. Через те, що літків було ще нібито трохи зарано вводити гривню, вирішили зробити це восени. Але в жовтні з'ясувалося, що вже заплановано, коли настане проблема з енергосистемою. Тож і сьогодні невідомо, коли настане нову національну грошову одиницю, але достеменно знаємо, що за зимою настане весна (посіпна), за весною — літо (збирання врожаю), а там знову недалеко до зими.

(Застереження на 2-й стор.)

В одній ямці не приживуться

Нерозв'язні річкові життєві реалії на нейтральній смузі українсько-російського кордону відбулися не менш революційна акція двох кандидатів у народні депутати Росії та України — олімпіо знаменитого Володимира Жириновського і його мало кому відомого харківсько-американського бізнесмена Володимира Безм'яного. Цю акцію вони назвали першою зустріччю між майбутніми президентами Росії і України. Кандидати в народних без зайвої скромності заявили журналістам, що їм це не дивувало, а поки що для розминки вони вирішили добути депутатські мандати російської Думи та Верховної Ради.

У цей прихід до ямки між партії у кожному з них заховали для возз'єднання України з Росією, — заявив Жириновський.

На запитання, а що ви робитимете, коли Україна не захоче приєднуватися до Росії, Володимир Володимирович відповів: не хочете приєднуватися до Росії? Тоді Росія приєднаться до України.

А щоб дружба двох братніх народів мініміа і пропала, «президентів» посадили в одну яму два дерева — російську горобину і український клен.

Та якщо садники-аматори зможуть, що садити в одну яму два різні дерева не варто. Не приживуться.

Поїздка Президента до Харкова

Президент України Леонід Кучма взяв участь у ювілейних урочистостях з нагоди 75-річчя Національної юридичної академії.

У промові перед професорсько-викладацьким складом цього вузу, членами Академії правових наук, а також представниками навчальних і наукових державних закладів нашої держави Леонід Кучма окреслював коло проблем, які потрібно розв'язати для побудови правової держави.

Президент України перетворив червону стрічку, відкриваючи новий навчально-спортивний комплекс — чудовий подарунок будівельникам до ювілею академії.

Робоча поїздка Леоніда Кучми до Харкова триває. Сьогодні планується зустріч з директорами провідних підприємств Харкова і області.

Указ Президента України

Про присвоєння Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого

1. Присвоїти Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого і надади їй статусу Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого.

2. Міністерству культури України разом з Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого утворити в академії музей Ярослава Мудрого.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ

Читайте в суботньому випуску:

3 стор.

Во у «метала майбутнього» майбутнього не стало

8 стор.

Виття класичної історії нашої держави

10 стор.

Росія на Росії

11 стор.

Чи мають судити судити український правосуддя правосуддя державу?

11 листопада 1995 року. № 213 (1213)

Андрій МАЛАШОК, заступник начальника підвідділу кольорової металургії Мінекономіки,
Всеволод КАЛІНІН, начальник підвідділу кольорової металургії Мінекономіки

ЯК У «МЕТАЛУ МАЙБУТНЬОГО» МАЙБУТНЬОГО НЕ СТАЛО

Актуально

ЗА РОЗПОВСЯДЖЕННЯМ у природі титан займає четверте місце серед металів після алюмінію, заліза та міді. Але саме за ним першим закріпився майже — метал майбутнього.

Висока механічна міцність та мала щільність, висока корозійна стійкість та біологічна інертність, постійність фізико-хімічних властивостей у широкому діапазоні температур, неможливість та багатство інших якостей поряд із доступністю та технологічністю гарантують титанові надбавляючі техніко-економічні ефектності застосування в найрізноманітніших галузях господарства.

Слабкі титану переважності за екстремальними умовами роботи, в тому числі за низькими температурами, високою корозійною стійкістю та високою механічною міцністю. Це дає можливість застосовувати титан для створення легких і стійких в агресивних середовищах машин, апаратів і технологічного обладнання, що, з одного боку, сприяє підвищенню продуктивності праці, значному покращенню якості продукції та культури виробництва. За підрахунками вчених виробництва титанового обладнання в різні етапи промисловості дає 10 — 20 тисяч доларів економії на кожну тону чорного металу.

ЗАВДЯКИ наявності дуже сприятливого поєднання значних природних покладів високоякісних титанових руд, енергетичних і науково-технічних можливостей в середині 50-х років в Україні було освоєно його промислове виробництво. Зароджувалося воно в Запоріжжі на магнієвому заводі, який згодом назвали Запорізьким титано-магнієвим комбінатом. Він і став одним із перших у світі виробником губчастого титану і довгий час зазнавав ґлаголічного радянської титанової промисловості. Запорізький інститут титану, Інститут електрозварювання ім. Патона та деякі інші наукові установи цілком забезпечували науково-технічний супровід розвитку титанової індустрії. Великий досвід у виготовленні титанового обладнання різного призначення мали вітчизняні підприємства, які на сьогодні могли б стати головними рушійними технічного переоборудування народного господарства України, поставивши його на титанову основу. Але через моральну застарілість і кри-

тичну зношеність основних фондів у грудні 1993 року титанове виробництво було зупинене. Це призвело до того, що Україна залишилася без власного титану.

Враховуючи важливість відновлення титанової промисловості, Кабінет міністрів в 1994 році заархівував спеціальну програму «Титан України». Проте відлягання в житті навіть основних заходів цієї програми гальмується відсутністю коштів. Через це реконструкція Запорізького титано-магнієвого комбінату-загрожує розтягнутися на багато років.

Інтерес у зарубіжних фірм до цього підприємства неабиякий, бо відновити його значно легше і дешевше, ніж збудувати нове, але інвесторів стримує те, що комбінат є державним підприємством. Проте об'єктивно це цілком виправдане, бо комбінат є одним із тих підприємств, які визначають технічний потенціал держави.

Тому вважаємо, що саме держава мусить взяти на себе розв'язання більшої вузлових проблем відновлення і розвитку комбінату. І робити це слід оперативно, бо титанове виробництво дуже специфічне. Воно поєднує в собі металургію та хімічні процеси і ґрунтується на використанні агресивних речовин.

Коли виробництво працює, то всі процеси ідуть у визначеному режимі, а здійснюється технологічний нагляд та обслуговування обладнання, а коли майже всі технологічні ланки зупинені, то відбуваються шкідливі процеси, коли агресивні речовини поволі руйнують все навколо. Може статися так, що загальні часи відновлення буде нічого. А титан України вже надовго потрібний вже сьогодні для здійснення не тільки структурної перебудови економіки, а й переходу її на високий якісний рівень.

Уведення в дію виробництва губчастого титану на Запорізькому титано-магнієвому комбінаті та створення виробництва титанових зливків дасть змогу за недовгого переобладнання та дооснащення ряду українських металургійних підприємств налагодити виробництво титанового прокату, профілів, листів, прутків, труб тощо. Досить сказати, що в атомній енергетиці України гостро стоїть питання завіди відпрацьованого технологічного обладнання. Організувавши власне виробництво титанової продукції, на що вже зроблено техніко-економічні розрахунки та розроблено проекти, маши-

нобудівні заводи готувати найскладніші замовлення для атомної енергетики. Справді, тільки за рішенням урядових структур: потрібно це Україні чи ні? Якщо потрібно, то питання щодо відновлення виробничої діяльності Запорізького титано-магнієвого комбінату треба вирішити негайно, можливо й за рахунок інших — програм.

НЕ МОЖНА обійти увагою і той факт, що комбінат володіє потужним виробництвом металічного магнію, який майже весь ішов для одержання губчастого титану. Крім того, магній має велике самостійне значення як конструкційний матеріал в автомобілебудуванні. В усьому світі відзначено тенденцію до зростання його виробництва та попиту на нього. Чимали перспективи тут і на наступні десятиріччя. Більше того, одержуючи для його виробництва дешеві сировину з морської та океанічної води, західні фірми будуть нові магнієві заводи. А в Україні, яка володіє одним із найпотужніших у Європі родовищем бішофиту, виробництво магнію існувало тільки за рахунок імпорту сировини. Таким чином, розв'язуючи проблему відобуду, виробництва й застосування титану і магнію, Україна розв'язуватиме й проблему залучення у промисловість власних мінеральних ресурсів і позбавлятиметься необхідності витрачати на імпорти дефіцитну валюту.

Брак коштів для відновлення робіт на Запорізькому титано-магнієвому комбінаті призводить до того, що трудовий колектив комбінату і будівельних організацій тоне на очі. Це особливо тривожить, бо хто ж опановуватиме нові потужності, адже спеціалісти титанової промисловості готують саме на виробництві, а не в навчальних закладах?

Свого часу на комбінаті працювало виробництво титанових півнігів для лакофарбової промисловості, технологія якого була більш сучасна і припинило існування від початку 80-х років минулих виробництв. На жаль, через відомі протиріччя півнігівне виробництво ліквідували й тепер ця втрата гостро відчувається економіка України.

Підсумовуючи сказане можна так: якщо вчасно не зуміємо відновити комбінат, на десятиріччя відкинемо нашу економіку від шляхів реального прогресу.

Точка зору

ТРЕБА НАСАМПЕРЕД ПІДТРИМАТИ ВІТЧИЗНЯНОГО ВИРОБНИКА

Лише за такої умови можна розпочати оздоровлення економіки нашої країни

У НЬОГО БУЛО ВСЕ, що потрібно для нормального життя в Америці: сучасний помешкання, престижна робота в Нью-Йоркській університетській доріжній фірмі, власний автомобіль і новітній американський громадянство на українській паспорт, і приїхав із сім'єю на землю своїх батьків.

Що спонукало його до цього? «Моя совість», — пошуку у відповідь. «Я фірмо в українській родині, мене виховали українцем — дай Україні і мені життя».

То Роман Зварич — директор Центру демократичних реформ, створеного два роки тому в Києві.

Пане Романе, ми маємо багато рецептів, як надати економічній кризі і вітчизняній, і зарубіжній. Написано вже багато, як підключити урядових програм, але якісь підключити зрушення на місцях відчужається. Можна багато говорити і прикладати до нашої ситуації німецький, китайський чи, зрештою, китайський варіанти оздоровлення економіки, але вони в нас не спрацюють. І, очевидно, не можуть спрацювати? Чи ви іншої думки?

Це Шарль Аві-Монтекс у трактаті «Про дух законів», написаному наприкінці XVIII століття, говорив про те, що старий народ має

вибирати свій особливий шлях, який може бути шляхом демократії, шляхом живе на землі народів.

Шлях до реформування економіки посттоталітарного суспільства мусить бути даним українцями. До конкретних умов, до ментальності народу. До конкретних можливостей і конкретного потенціалу. А говорити про те, що нам треба іти в реформування економіки китайським шляхом чи це нам якійсь — це не сенс. Бо та сама Чилі не має такого величезного промислового потенціалу, який має наша країна. Українська економіка за своїм потенціалом наближається до найбільших у світі.

А говорити про якийсь варіант на кшталт китайського до знову як треба виваждати бачити як дійсно Китай у політичному плані замикається комуністичною країною, чого не скажеш про Україну. Так, у Китаї доволі відчутно зросло виробництво валового прокату і аби зростає — приблизно на 12 відсотків щороку. Але ми вже бачимо, що в даній системі повоального економічного зростання не буде. Отже, китайці змушені вибирати або лібералізувати суспільно-політичні відносини, без чого подальші позитивні зміни в економіці неможливі, або задовільнитися тим, що мають сьогодні.

Ні, ми мусимо йти своїм, українським шляхом. Щоправда, і знову треба зрозуміти, що маємо чутися зсього позитивного, надбаного іншими країнами. Та перелусь маємо скористатися з двох основних джерел, які в Україні. А перше — політичний промисловий потенціал, підсиленням могутнім науково-дослідним потенці-

алом — обидва тепер є закладом. І, звісно, живим золотом — нашіми родючими чорноземом, які використовують далеко не лінійним темпом. І на те й причини — на сьогодні земельну реформу в Україні наші не зрушено з місця.

А, попернімось до першого чинника. Рін у тим, що програма реформування української економіки, запропонована Президентом Леонідом Кучмою у жовтні минулого року, як тепер знайшов історичну корекцію і значно відрізняється від нинішньої урядової програми, має велику вагу. Головний момент у програмі зроблено на фінансовій стабілізації. Причому за рахунок повоального спаду виробництва. А воно протягом чотирьох років тривало уже мало на 68 відсотків.

На мій погляд, треба починати від протилежного. стимулювати вітчизняне виробництво. Отже, потрібно запровадити лібералізацію, а то й шлягову податкову систему, а не знижувати виробника драконіськими податка-

ми. За такої ситуації, коли паші головні підприємства мають півні в оподаткуванні, вони змушені нагромаджувати капітал. А отже — і модернізувати обладнання, запровадити нові технології, скориставшись сучасними науковими винаходами.

І, звісно, треба вкладати гроші у пріоритетні, найважливіші галузі. Наприклад, у машинобудування, від розвитку якого безпосередньо залежать інші галузі. А також у легку й харчову промисловість, без продукції яких-кожен з нас не може обійтися жодного дня. Виступи ці галузі з кризи, розв'яжуть болячі трохи — і вярзаву

[Закінчення на 7-й стор.]

У номер

• Київ

Концерт вудеркіндів

Двадцятирічний український піаніст Олександр Сьомов узяв участь у концерті вудеркіндів, що відбувся в Тель-Авіві в «Готельній галереї». Можливість здійснити гастрольну поїздку Ізраїлем Олександр Сьомову як одному виконавцю харківської музичної школи Олександр Колтаков надавав посольство Ізраїлю в Україні. Поїздка — півторагодинна перша проба для переміщення Першого міжнародного конгресу юних піаністів пам'яті Володимира Горовиця, що відбувся в Києві в травні цього року.

Переможці конкурсу Олександр Сьомов та Олександр Колтаков, окрім Тель-Авіви, виступили також в консераторії Єрусалима, Дімони і Піватива. Організації концертної програми сприяло посольство України в Ізраїлі.

• Чернівці

Щасливого плавання, «Буковино»!

Київський район Чернівецької області вирішив стати шефом нового сторожового корабля «Буковина», що бере участь в охороні державного кордону поблизу міста Керч. Письма дили на запрошення райдержадміністрації до Керчі прибула делегація моряків у супроводі шефа, які сподіялися на їхні виступи з матеріальною допомогою — цукром, борошном, консервами. Крім того, кімнатні пошуралися піснеспівом морякам фотографували та бібліотеку української літератури.

• Львів

Піні єднає Україну

Львівська обласна державна адміністрація зніжувала Всукраїнську акцію «Піні єднає Україну», присвячену авторам Державного гімну України Михайлові Вербицькому та Павлові Чубинському. У Львові, Дрогобичі, Яворові та Новокозирській відбулися зустрічі-концерти за участю відомих артистів України Тараса Петринця, хорова капели імені Павла Чубинського із села Чубинське на Київщині, інших артистів і колективів.

• Ужгород

Тече нафта в... Латорицю

Чергове витікання нафтопродуктів сталося поблизу села Гурбівце Свалявського району, що на Закарпатті. Знову порубили горішній нафтопротік «Дружба», і на цистерну гострою залився понад 20 кубометрів ційної сировини. Забродило близько одного гектара ґрунту. Сталося це за 45 метрів від однієї з головних артерій області — річки Латориці, до якої належить ця частина нафти.

Аварію швидко локалізували.

Не стало воротаря республіки

На 67-му році життя після тривалої хвороби перестав битися серце легендарного воротаря київського «Динамо» Олега Макарова.

Двадцятичотирирічний прибулець Олег Олександрович був найкращим гравцем України з олімпійської «армади». Рекордну кількість сезонів (п'ятнадцять) провів цей чудовий спортсмен у динамічному клубі. Захисник був і воротарем клубів.

Олег Макаров почав свій славетний спортивний шлях перемогою в чемпіонаті СРСР серед дублерів, здівшись колом пошани з Куйбицької країни 1954 року, а незабаром 1961 року разом із друзями по команді здобув першу для нашої України, для київського «Динамо» золоту медаль чемпіона СРСР.

Прихиливши футболу нашої держави, особливо ті, хто бачив Макарова у прі, завжди пам'ятаючи свого улюбленця — семілетню дитину, дорослим людину в незмінно зеленому светрі й картку, надійного воротаря нашої республіки.

Рада АКБ «Золоті ворота» повідомляє, що з 1 грудня 1995 року починається відкритий продаж акцій 3-4 емісії у зв'язку з їх деструкційним розміщенням.

4 грудня 1995 року о 16.00 відбудуться позачергові збори акціонерів банку.

Місце проведення зборів: м. Харків, пр. Леніна, 36, тел. 32-22-28.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту про результати випуску акцій 3-4 емісії.
2. Внесення змін до статуту банку.
3. Затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів банку, вивчення організаційної структури банку.

Згідно з рішенням спостережної ради Товариства, перші загальні збори акціонерів ВАТ «Готельний комплекс «Либідь» терміново.

Місце проведення зборів буде повідомлено додатково.

Додатки за телефоном 274-42-61.

І ХРЕСТ НЕСІВ В РУКАХ

У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ
на честь 140-річчя видатного українського історика
Дмитра Яворницького відкрито пам'ятник.

Шоб згадати Яворницького перемогти. Належало для дослідження історії, присвячене найбільшим арміям та битвам, які знало людство. Шарло Лезору доставило замовлення відкрити історію Запорозького козацтва, яку видавали у Франції 1812 та 1813 року. Лезору назвав українців «стародавніми чеченцями, котрих рубалися в глибокій ніч». На замовлення було написано 6 багатьох історій запорозьких козаків. Ті самі О. Респельман чи Г. Міллер написали свої історії на замовлення російського царського двору з метою довести світу, що зруйнування Запорозької Січі було законним.

Насамперед авторів призначували свої дослідження історії Запорозького. Але була серед них одна, хто писав історію дніпро-козацького козацтва за величезну серію, бо був він тогочасний «журнал Запорозької Січі. Їх його — Дмитро Яворницький.

Без перебільшення можна сказати, що сьогодні ми — свідки значної події в житті не лише Дніпропетровщини, а й всієї України, — сказав на святі відкриття пам'ятника перший віце-

прем'єр уряду нашої держави Павло Лазаренко — Ми відкриваємо пам'ятник ушесному зі світовою ім'ям, який завжди нас цікавив свого народу. Тож наслідую його приклад.

П. Лазаренко зачитав привітання ушесним свята, яке надіслали до Дніпропетровська Президент України Леонід Кучма.

Чимало у нас фанатично відданих своїх мріє менажерів. А Дмитро Яворницький — перший свідок іх «історії запорозького козацтва» ми видавали тоді, коли московські історики, ідрозкоші старі теорії, продовжували засуджувати запорозьке козацтво, як «чорну п'явку в російській історії».

Перший том «Історії» — виданий 1892 року, а третій — 1897. А потім сто років чекав український читач видання творів Дмитра Яворницького рідного мовою. Тепер на його могилі біля Дніпропетровського історичного музею поставили пам'ятник видатного діяча нашої землі. Авто-

рами його стали скульптор Володимир Наконечний та архітектор Василь Мірошніченко. Віддали в оренду монумент робітнику Дніпропетровського машинобудівного заводу.

Але насправді Дмитро Яворницький ніколи не залишав своїх прихильників. Він був не тільки в найближчій пам'яті. На знаменитому живописному творі Іллі Рєпіна «Запорожці пишуть листа турецькому султану в обрані козацького полка зображений найбільш у світі козакизація.

Микола ВОЛОК,

«Голос України»

У Харкові — свої автобуси

Незвичайні автобуси з'явилися на вулицях Харкова. Це перші машини для пасажирських перевезень на міських маршрутах, що почали сходити з конвеєра одного з колишніх харківських оборонних заводів. Правда, конвеєром це виробство поки що можна назвати лише умовно. Автобуси виготовляються, що називається, вручну. Втім, чимало харківських підприємств розраховують на те, що перші «Харків'яни» — так називаються нові машини — якто іще зробить погоди у вітчизняному автобудуванні, то принаймні створить сприятливі умови для реалізації саме у Харкові великомасштабної програми «Українські автобуси». До речі, на харківському заводі вже використовувалися двигуни місцевого ВО «Завод імені Малишева». На цьому ж та деяких інших підприємствах ялагодивали випуск автобусних вузлів та агрегатів.

Лілія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Не на плечах, а поруч

Чи в світі українців, котрий хоч б подумки не піднімався на найвищу точку України — Кобзареву могилу? Справді, тут людині відкривається бачок, кожного своє, різне. З легкої руки сучасного класика ми легко й алічно повторюємо, що, мовляв, стоїмо на плечах у Шевченка. Все ж краще — ве в плечах, а поруч, разом. Про це говоривши на науково-практичній конференції в дні святкування 70-ліття з дня Шевченківського заповідника: годі бездумно декламувати Тарасове слово, настав час осмислити його гаймуну.

На фото Іваня СИНЯШКОГО в Тарасовій горі.

Черкаська область.

Сергій СТАРЧЕНКО (фото автора)

Галерея «будинку з химерами»

Жо архітектуру пам'ятку, про яку розповідають різні легенди, часто називають будинком Горьдешко чи «будинком химерами». Архітектор Демидій Владислав Горьдешко жив у Києві, де жив до 1920 року, будували музею Українського образотворчого мистецтва, Національний музей, Михайлівський костіол та інші.

У двох залах, де розміщена експозиція, можна ознайомитися також з фрагментами інтер'єру даного будинку.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Хто в сорочці, хто в канадських повзунках

ПРОТЯГОМ життя представники канадського Червоного Хреста спільно зі своїми українськими колегами здійснювали програму спеціалізованої допомоги вагітним жінкам України, фінансованою урядом Канади у розмірі 1,3 мільйона канадських доларів. 654 полововацькі бірденки та акушерських відділень отримали 450 акушерських наборів, розрохованих на стаціонари на 50 ліжок-місць, 345 наборів для стаціонарів на 25 ліжок-місць та 654 хірургічні набори для кесарського розтину. Медики стверджують, що їх вистачило на кілька років.

Головний акушер-гінеколог України, професор Борис Веніковський відзначив на фронті, що допомога була складовою дуже професійною. Вона особливо цінна тим, що потрапила в усі без винятку пологові будинки всіх областей України, як великих, так і малих лікарень.

Це вже не перша подібна акція канадців. У січні-травні 1992 року було

Україні. Середня тривалість життя зменшилася за п'ять років більш як на рік. Зростає частота смертності. Лише 30–40% пологів виявляються нормальними. Це в той час, коли Україна виробляє приблизно десяту частину необхідних засобів ліків та медичного обладнання.

Не сумніваюся в широті цієї події, які українські лікарі, представники Міністерства охорони здоров'я зареєстрували середом десятиліття канадського Червоного Хреста. Але чому саме заклики при словах «гуманітарна допомога» стє соромно. Збє нас самих. Шо добрі чужі ідїї діють про наших жінок, про їхню потімость, про те, що малюнки народилися здоровими і, як кажуть, у сорочці, чи, може, вже в канадських повзунках?

Чи знайдеться в мільйонерів мільярда на «Таврію»?

ХОЧА всі на нинішній стані мільйонери, але насправді чи хто має придбати відшкодування «Таврії», за яку треба було викасати 600 мільйонів. А відтепер і позасте, бо з листопада кім на автомобілі «Таврія» до мільярда 200 мільйонів карбованців, оскільки закінчилися для постанови Верховної Ради України, яка передбачала чотиримісячне звільнення від оподаткування податком на додану вартість та акцизного збору з віднесенням податку на додану вартість, сплаченого ностальгичним на соборність автомобіля.

— Кожному зрозуміло, що стільки наші автомобілі сьогодні не коштують, замість заступник голови правління АТ «АвтоЗАЗ», директор з економіки та фінансів Юрій ЛІСНЯК. — До чого це призведе, так само, так як розуміють. Звісно, будемо звертатися і до Кабінету міністрів, і до Верховної Ради за підтримкою.

Вибачте, але скільки ж можна підтримувати?

— Доті, доки не стабілізується вітчизняна економіка. Алже, постої, постановою допомоги не лише нашому колективу, а й десяткам підприємств України, які забезпечують нас комплектувальними. Звільняючи цілому ми змогли реалізувати від тисяч автомобілів.

— Оскільки Верховна Рада пішла нам назустріч, то чи вдалося поліпшити ситуацію в цілому?

— На жаль, не вдалося забезпечити виробництво запланованої кількості автомобілів. Перешкоди, через нестачу оборотних коштів, а також від недовіри сировинних агрегатів з Мелітопольського моторного заводу. Мелітополь не зміг дати нам обіцяних семи тисяч агрегатів цмоціями, тому ми змушені були шукати альтернативні можливості й закупити в інших країнах за валюту.

Крім того, ми розраховували на закупівлю великої кількості автомобілів по лінії Мінсозв'язу. У нас їх не купили. І знову через брак коштів.

— Як вважаєте, що зніття податку виргусте автомобілебудівників?

— Так. Алже, якщо алітму ми ще не мали чіткої програми дій, то нині олнозначно визначилися в тому, що скорочення випуску автомобілів призведе до призупинення діяльності. Якщо не збільшимо випуску, не зможемо реалізувати свою продукцію. Вона матиме надзвичайно високу соборність. Якщо не випускаємо 150 тисяч автомобілів, то не зможемо зменшити ціну на «Таврію». Інакше наш нчизняний автомобіль буде не по кишені бількості навіть найзаможніших сполівчизників.

Володимир ДУПАК.
Запорізька область.

Грaбiж голубой «ниви»

ОСІННІМІ днями на Херсонщині провели зарибнення Нижнього Дніпра, Дніпровсько-Бузького лимаку і Каховського водосховища. Названий факт, як на нинішній час, можна вважати сенсационним: пори екі економічній неадапції, рибна акула не тільки не скорочувала виробництва, а й планує... його нарощування.

Заступник начальника Пільного басейнового управління випускників й охорони рибних ресурсів та регулювання рибальства («Підприємство») Валентина Воробйова повідомляла: усі риборозплідники сповна використовують свої потужності. Так, Херсонський виробничо-експериментальний завод дав 2,5 мільйона аволот кореня білого, амура і товстолобика. Ще більше 3,9 мільйона — Новокаховський завод, 4,4 мільйона маленьких острат випустив улітку в Дніпро єдиний в Україні Дніпровський остретовий. Нинішнього року передбачено здати в експлуатацію перший пусковий комплекс Рибальчанського риборозплідничого потужності в 2 мільйона. На цьому фактично, доповняється такої національної рибної індустрії доведено часом, хоча раніше велися гарячі суперечки з цього приводу. Алже після спорудження каскаду дніпровських гідроелектростанцій, особливо Каховської, на нормальне природне відтворення рибних запасів сполівчизні було нічого. Якщо тепер закрити діючі риборозплідники, то уловні найбільшим часом зменшаться до шонайменше удвічі.

Бо сьогодні добра половина всієї здобичі рибалок — рослинної ділї риб, як у Дніпрі, не розмножується на природним шляхом.

Але ж і затрат на ведення такого складного господарства чимало. Наприклад, цього року на експлуатацію заводів і рибохорону вже пішло 176 мільярдів карбованців. А всього на повноцінне харчування херсонських риборозплідників витрачено, як за нинішніми числами, трильйони.

А ось чи поєвратяться ці велічезні кошти лбвийому господареві, котрий ретельно «засіває» голубу ниву? Це, як кажуть, питаннячне. На жаль, урожай збирають тільки рибаки.

Сьогодні рибу у Дніпрі ловлять колосами, підпирісцями, рибалки-аматори і звичайно, для армії браконьєрів. Про сумарну частку кожного судити важко, хоча небезпідставна думка, що першість — за браконьєрами. Артілчій промиселі певною мірою регулюється «Підприємство» укладає з кожним із десяти містських коопсвід договорів, згідно з яким за рибалками закріплюють промислові ділянки. Все це неоплачує. Але ж ні за ділянки, ні за «ліцензії» ніхто нічого не платить. Рибалки, як і браконьєри, мають свій «урожай» за так, поживаючи те, що послили інші.

Хто від цього програє? Риборозплідники? Не вгадали: насамперед сполівчизні. Порівняно недавно, коли все навколо було «наше», рибники таке питання не ставили, бо й держава не забувала про свої інтереси. Артілчій сплужино заклали за безцінь свої улови на державні рибкомобілі, яким і перекладали головний прибуток. Алже нині Херсонський рибкомобіль «наземні» тілчхи на власних ставках. Шоправда, можна придбати сировину в колосах, але почм? Просто олешелують покупців у флормовому магазині «Океан» карколомні ціни на звичайнісінький тарано. Рибалки, нічого не відчують рішуче олешувати на державні кошти. Протиставити цю, рибалки власним переробним цехами і провають свіжу, солону, в'ялену і копчену рибу кому загодно — аби дорожче!

Можна, втім, посеребратися, мовляв, що поробиш — ринкові відносини. Нехай ці відносини розвиваються й далі, олшх виникає привага, купі політи потужні херсонські, та й не лише херсонські, риборозплідники — ці унікальні господарські об'єкти, якими може пишатися будь-яка країна? Держава, позбавлена прибутків від діляночї ралузі, просто перестала її фінансувати. Нині зарплата правління рибоводного заводу становить 1 мільярд 200 тисяч карбованців. Протиставити цю, рибалка або доплатити зарплату в таких умовах неможливо, бо, як відомо, мультка на базар не понесеш.

— Вихід олшх, — підсумувала розмову про цю проблему Валентина Воробйова, — вести політи за використання рибних ресурсів. Природничість і логічність такої рішучої олешувати рибалки олешувати, стимул бережливості ставитися до багатства Дніпра, олешувати за його охорону. А держані це потелісню 6 несполівчизний фінансовий тятар. Шо на це скажуть законодавці?

Іван КАЛІНІЧЕНКО.

Херсонська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Милосердя

Добра справа потребує підтримки

СПІЛКОЮ ініціатори Чорнобильської райони Катя і Фондом дітями під соціальної підтримки молоді цього селого району в травні поточного року засновано товариство «Дзвіноч». Мета — надання матеріальної допомоги ініціаторам та ініціаторам міжогосподарств громадчан, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, а також рахунок коштів, отриманих від господарської діяльності товариства.

За короткий період своєї діяльності товариство придбало та переслало на баланс місцї койської лікарні № 28 медичне обладнання на загальну суму 7 мільярдів. Крім того, використовують для лікування лікадарів аварії на ЧАЕС. «Дзвіноч» взяла під постійне піклування чотирьох дітей загиблих сімей чорнобильців та шість онкохворих дітей, яким постійно надають лікування. У листопаді 2 мільярд коштів товариство вийшло на фінансування районних програм соціальної допомоги.

Медицина

Дайте крaплі Береша і вік живіть

РОЗПОЧАВШИ свій шлях у сусідній Угорщині, крaплі Береша пліос уже здобули визнання в 57 країнах світу. В Україні придбати крaплі Береша пліос можна в аптеках або замовити поштою, звернувшись до спільного українсько-угорського науково-виробничого фармацевтичного підприємства «Береш-Кат» (252021, Київ-21, вул. Каховська, узвіз, 13-а, тел. 29-48-50). Шодо олешувати замовлення звертатися за цією самою адресою: тел.: 291-49-64, 291-49-64, 293-29-78. Факс: 293-06-29.

Перші мілї потрапили до аптек, крaплі Береша пліос пройшли всебічне дослідження в клінічних сполівчизні України. Цікаві спостереження зроблено, наприклад, в Інституті геронтології АМН України. Крaплі, зокрема, позитивно впливають на сполівчизну літньої похилої віку. Всі, хто вживав крaплі, помітили, що у них поліпшилася апетит, зник біль у суглобах, вони побулилися безсоння, запорів, стали менш роздратованими.

Заступник директора інституту, академік АМН України, доктор медичних наук Геннадій Бутенко, під керівництвом якого проводилися дослідження, пояснює це тим, що крaплі Береша пліос є потужним імунотонізатором, тобто засобом, що нормалізує роботу імунної системи.

Є дві гіпотези появи вікових змін. За першою, старіння — це запрограмований процес, головний організм з моменту народження, як він виконає свою функцію подовження року. Друга: старіння — наслідок різних ушкоджень, з часом нагромаджуються в організмі. Незалежно від того, який із цих двох механізмів переважає, біохімічна основа ушкоджень організму збільшується з віком. Мінімальний сполук, що ушкоджує клітини, а це призводить до патології на найвищому рівні.

— Було помічено, що під час старіння настає дефіцит багатьох мікроелементів — цинку, міді, кобальту, марганцю та інших, — розповідає Катя Бутенко. Тому ми вивчали крaплі Береша пліос і простежили вплив цього препарату на деякі речі старіння. Вважає те, що навіть одиоразове введення старим мішам препарат уже через 24 години істотно зменшує вміст перших трьох мікроелементів окислення клітин, змінюючи вміст активної і неактивної частини ДНК; втрччі збільшувалася кількість білка, що свідчить про появу «молодих» органел. Інакше кажучи, ми переконалися, що крaплі Береша пліос здатні спричинявати помітні зміни в життєдіяльності клітин. Отож і рекомендуємо вживати крaплі, бо вони гальмують процеси, що призводять до вікових змін, і навіть поновлюють порушені функції організму, допомагають підтримувати певний рівень здоров'я в похилому віці.

Хроніка. Факти. Події

Знайшли одна одну.
Нарешті!

Сталося: дев'ятого листопада Комітет міністрів Рад Європи затвердив рішення Парламентської Асамблеї про прийняття України до цієї авторитетної європейської організації. Ми визнали її пріоритет — верховенство права і дотримання прав людини, розглядаючи свій вступ до РЄ як один з вирішальних кроків у справі формування держави, приведення національного правового поля у відповідність з європейським. Але щоб стати європейським державою за духом, Україна ще має пройти свій довгий шлях реформування суспільного життя до утвердження демократії і верховенства права. Суспільство має усвідомити, що членство в РЄ — це не дивиденд, а насамперед великий і відповідальний обов'язок перед суспільством по європейському вимогу. Відповідальність за це життя, яке люди, і самі те життя має, що житимемо, як люди, і самі те життя має, що житимемо в мирі і дружбі, і, це чия не найважливіше, і, може, найнеобов'язаніше — поважати самих себе. Отже! гармонії чекати від нас Європа.

А хіба її не прагнемо ми? Так, цього досягти буде не легко, але ми вже стали на цей шлях. Йти ним буде не легко, але, мабуть, це не найважливіший сенс нашого крилатого вислову філософа Ларошфуа, який нагадав у своєму вступі на урочистостях з нагоди приєднання України до Рад Європи у вересні 1994 року. Прем'єр-міністр Євген Марчук: «Разом у нас буде достатньо сил, щоб подолати труднощі інших».

Валентина ПІНСАНСЬКА.

Вручення вірчих грамот

9 листопада у Вілюму залі Маріїнського паладу відбулися урочисті церемонії вручення вірчих грамот Президентів України Леоніди Кучмі, послом Грузії в Україні (за сумісництвом) Педро Хосе Діон Куадреллі, послом Перу в Україні (за сумісництвом) Домініго да Фієно Гандольо, послом Мексики в Україні (за сумісництвом) Хосе Абельардо Тревіно Мартінесом, — повідомляє УкрІнформ.

Президент тепер поспішає до столиці з призначенням іх високих посади. Він висловив упевненість, що дружба і співробітництво між нашою країною і державами, які представляють, будуть успішно розвиватимуться. А вже в цьому зацікавлені всі сторони.

Між Українською державою, наголосив Президент, максимально сприяє і сприятиме розвитку саме таких стосунків. Послам з боку керівництва України надатимуться всіляке сприяння у виконанні їх високих місій.

Посли зазначили, що докладаючи всіх зусиль, вони будуть до розвитку стосунків між їх країнами та Україною. Вони підкреслили, що в їх державах зростає інтерес до всебічного співробітництва з Україною, розглядають її як важливого партнера. У своїй діяльності посли будуть максимально сприяти цим процесам.

Після церемонії вручення вірчих грамот між Президентом і послами відбулися дружні розмови, в ході яких було порушено різні аспекти подальшого розвитку співробітництва між країнами, які представляють посли, та Україною. У розмовах взяв участь перший заступник міністра закордонних справ України Антон Бутейко.

ЙОРДАНІЯ 14 листопада відзначає Національне свято — День народження короля Хусейна. Цей рік став роком: жорстокої війнонності, шістьдесяти.

Король Хусейн проголошений королем, коли йому було 17 років, офіційно став королем на престолі 2 травня 1953 року. Сьогодні він один з тих, хто найдовше у світі займається монархом.

Правління Хусейна не випадково оцінюється як прогресивне і реформистське. Економічне становлення Йорданії, посилення демократизації суспільства і мусульманського життя, політична держава стали можливі лише завдяки королю. Після того, як його Іля Абдалла за допомогою англичан установав владу своїм снім над Йорданією 1921 року, каши-миста адміністрація завжди прагнула закрити своє панування над країною.

Хусейній випала мисляща спадщина. Країні практично позбавлена природних ресурсів, розташована у пустелі і населена палестинцями, які спочатку жили на Західному березі річки Йордан. Крім того, сіла було вкрай важко вжити з сусідами, насамперед Ізраїлем.

Але минуло скорі роки, і ситуація кардинально змінилася. Надалося відносини з іншими державами, розв'язано вузол йордансько-ізраїльський проблем. За це рік тому Хусейній вдалося підписати мирну угоду з Ізраїлем. Сьогодні Центром ім.Симона Візенталі — єврейської організації, яка присвятила себе боротьбі з фашизмом і антисемітизмом.

Ресурси ООН працюють на реформи

ПЕРШОГО — ДРУГОГО листопада в Нью-Йорку відбулася конференція ООН по оздоровленню економіки на діяльність з метою розвитку.

В інформації, що надійшла в Україну, йдеться про МЗС України, зазначено: технічна допомога, яка надається Українці Програмою розвитку ООН (ПРООН) та іншими установами Організації Об'єднаних Націй, відіграє важливу роль у процесі просування національних шляхів докорінних соціально-економічних реформ. Ресурси ООН вже сьогодні ефективно використовуються в Україні. Вони спрямовані, зокрема, на програми щодо реінтеграції кримських татар, розбудови державних інститутів у вапній країні, підключення установ інформаційної мережі. ІНТЕРНЕТ, інші економічних та соціальних проектів. Саме це спонукало уряд України вперше за часів набуття незалежності.

сті отримати добровільний внесок на цілі розвитку у національній валюті, еквівалентний 215 тис. доларів США.

Розширення добровільної участі України у фінансуванні діяльності ООН з метою розвитку дозволило отримати технічну допомогу для нашої країни з боку цієї організації у значно більших розмірах, ніж досі.

В конференції взяли участь Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Бутрос Бутрос Таї.

Нагороди за винаходи.

І за «памперси» теж

ПРЕЗИДЕНТ Кайнотом присудив найкращі наукові нагороди країні особам, які зробили вагомий внесок у розвиток технологій. Серед них: доктори наук, які розробили технологію комп'ютерної графіки і до винаходів найкращих спеціалістів, таких, як, наприклад, зубна паста, що допомагає поліпшити якість життя багатьох людей в усюму світі, — повідомляє агентство ЮСІА.

Президент щороку присуджує національні нагороди за досягнення в галузі техніки, як і нагороди є знаком особливого визнання визначного внеску у справу розвитку науки і техніки. Цього року загоралось відзначено 11 осіб, дві компанії та одну групу розробників. З 1964 року, коли президент Кеннеді вручив першу нагороду цього року, присуджено 336 медалей.

Усі ці люди виконали дослідження й розробки, які даватимуть велику користь Сполученим Штатам і ХХІ століття, — сказав Кайнотом. — Незалежно від конкретної галузі, в якій здійснювано ці розробки, істра національного освіти, істра кращих людських знань і змусила поступити темпу неспівпадає».

Він вперше представив на зрінок односторонній налітний «Памперс», подякувавши майже мільйоні, анімаційним мексиканським пейзажам, ставивши серйозну проблему. Виготовлені на основі запатентованої технології «памперсів» дали змогу розв'язати й завдяки чудовим виробникам костюмів.

Компанія «3М» відзначено за успішну розробку 60 000 відео продукції, починаючи з унікальної оптичної паливи, що визначає революцію в технології виготовлення екранів у комп'ютерній техніці «летючі», і до аналогічних «схематичних» ланок, які знайшли в кожній оселі чи офісі у всьому світі.

У нагородному коментарі сказав, що активна політика міжнародної експертизи, що її провадила компанія «3М», дала змогу збільшити експорт США на 1,5 мільярда доларів і привела до створення 85 000 нових робочих місць у всьому світі.

Національна медаль цього року за розвиток науки була присуджена востаннє.

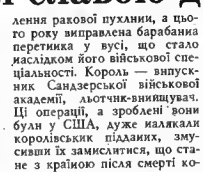
Незвичайне захоплення

Першій людині та винятковій творчості, яка є символом розуму, захоплення, уяви Франца Грусса і саксонського містечка Кайнісхейма (Міттельбау). Створивши одного разу величезного шкура натурального розміру, він здобув найширшу популярність. Поглянути на його дивовижний «зоопарк» щороку приїждять 400 тисяч туристів. 170 скульптур, що зображають різноманітні сценарії життя диких мешканців землі, зібрано на земельній ділянці Грусса. Скульптор, якому сьогодні вже 64 роки, продовжує захоплено працювати над образами, що полюбляють його.

На замітку: кроманьйонці, котрі займають каміни минометів.

Монарх зі славою демократа

Поступово віддаляючись від іракського режиму свого тезка Саадама, король Хусейн зміг зберегти свій у демократичному спрямуванні йорданських крилі отримати необхідні кредити для відбудови економіки. Але, з іншого боку, політика короля привела до ізоляції Йорданії в арабському світі, де вважали Хусейна зрадником ісламу.

Не всі підтримували монарха і в самій країні. Палестинська проблема далека від розв'язання. Але більшість йорданців такі абибачувати Хусейній найкращу гарантію стабільності в державі. Тому тут і особане підключення про здоров'я короля. Як відомо, у 1992 році монарх був зроблена операція щодо видалення ракової пухлини, а цього року виправлена барабанна перетинка у вусі, що стало маслалом його високої спеціальності. Король — випускник Салазарської військової академії, лютчик-винишувач. Ці операції, а зроблені вони були у США, дуже нагадали королівські підданців, змушених їх зазнати, а не стати з країною після смерті короля.

Як хоча сказати, що життя освіченого народу і повної життєвості цієї країни не можна вважати життєм однієї людини, — казав той Хусейн. Питання про престолонаслідування вже вирішене. Спадкоємцем стане син Хусейні — принц Алі, мати його королева Алія, третя дружина Хусейна, загинула під час катастрофи вертольота.

До його аступу на престол регентом буде кронпринц аль-Хасан. Від четвертої дружини, королеви Нур, у короля також є два сини і дві доньки.

Сьогодні король Хусейн — це, безперечно, неабияка фігура у міжнародній політиці. Демократичні реформи, котрі він вніс неомодозначними воїни були у монархічній державі, все ж додали авторитет Йорданському правителю.

Можливість краще знати і зрозуміти Хусейна неможливо з'ясувати і в Україні: на запрошення Ассіда Кучми плановано відвід короля до нашої країни наступного року.

Надія БЕДРИЧУК.
(За матеріалами зарубіжної преси).

в розумом. Сьогодні я усвідомлюю соціальну значущість, бо від мене залежить добробут багатьох людей: працівників концерну, усвідомлюю людину концерну. Сьогодні моя діяльність більш державна, ніж ринкова. А умови бізнесу значно погіршилися. Коли я починаю займатися бізнесом, то завжди відчуваю, що це не моя справа.

Вів розмову
Сергій НАГОРНЮК.

Розмову зі
Володимиром
КРАСНОДЕМСЬКИМ

Сергій РОЖКОВ, незалежний експерт

НОВІТНЯ ВАЛЮТНА ІСТОРІЯ

Кількісний начерк

СЬОГОДІНІ, коли проведення грошової реформи вже вкотре перенесено на пізніший строк (поки що не 1996 рік), доцільно підбити певні підсумки розвитку валютної системи України за останні чотири роки. У попередніх публікаціях досить докладно описано історію введення української валютної й фінансової системи валютного регулювання (див. «ГУ» № 120 і № 142). Мета цієї статті — дати якомога точніший і актуальніший опис динаміки валютних курсів карбованця в контексті еволюції української економічної політики.

1. Хронологія валютної історії України (1992—1995 роки)

10 січня 1992 р. в Україні поряд з рублем — на той час уже не радянським, але ще й не російським — в готівковій обіг було введено нові купони НБУ. 23 червня 1992 р. в Дрогобичі, під час україно-російських переговорів на лаванному рівні було досягнуто домовленості про введення в Україні національної валюти (про майд Україну з «рубльовою зоною»). 31 липня 1992 р. Центральний банк Росії відмінував внутрішні платежі від гривні (створивши «кредитний СІД»), внаслідок чого рубль став

де-факто російською грошовою одиницею, а купон («купоно-карбованець») — українською. З 12 до 16 листопада 1992 р. в Україні було запроваджено власну грошову одиницю — український карбованець, представлений у готівковому обігу купонами НБУ. Перші плани введення гривні було оприлюднено в січні 1993 р. і відтоді гривня перетворилася на «виртуальну реальність» економічного життя України.

З 13 березня 1993 р. обмінний курс українського карбованця щодо іноземних валют почав установлювати Національний банк України за результатами торгів на валютній біржі. 12 серпня 1993 р. для об'ємного імпорту українськими підприємствами 50 % експортної виручки Кабінет міністрів України на порушення власного декрету (від 19 лютого 1993 р.) встановив фіксований курс карбованця до долара США (5970 грн/долл.). 4 листопада 1993 р. було припинено валютні торги на УМВБ, а Законом України від 25 листопада 1993 р. було визначено, що обмінний курс карбованця встановлює НБУ за погодженням з Кабінетом міністрів. 3 грудня 1993 р. замість біржових торгів почали проводити валютні аукціони НБУ. Доларові торги на УМВБ поновилися 7 жовтня 1994 р., і з 31 жовтня 1994 р. обмінний курс карбованця почав знову встановлювати за результатами торгів на УМВБ. 1 січня 1995 р. в Україні припинено обіг іноземної валюти як внутрішнього платіжного засобу.

Отже, з січня 1992 р. до липня 1995 р. історія української валютної системи можна викласти сім періодів:

- I. січень — червень 1992 р. — період «паралельного» обігу рублів і купонів;
- II. липень — жовтень 1992 р. — період функціонування «купоно-карбованця» — безіменної валютної де-факто;
- III. листопад 1992 р. — березень 1993 р. — період формування нової системи валютного регулювання;
- IV. квітень — липень 1993 р. — період внутрішньої конвертованості українського карбованця;
- V. серпень — листопад 1993 р. — період «фіксованого» курсу карбованця;
- VI. грудень 1993 р. — вересень 1994 р. — період «регульованого» курсу карбованця;
- VII. жовтень 1994 р. — липень 1995 р. — період «офіційної зближення» валютних курсів карбованця.

2. Купюра у два мільйони карбованців можлива вже у листопаді

Із серпня 1993 р. очевидно, розпочався період «обмеженої лібералізації» українського валютного ринку.

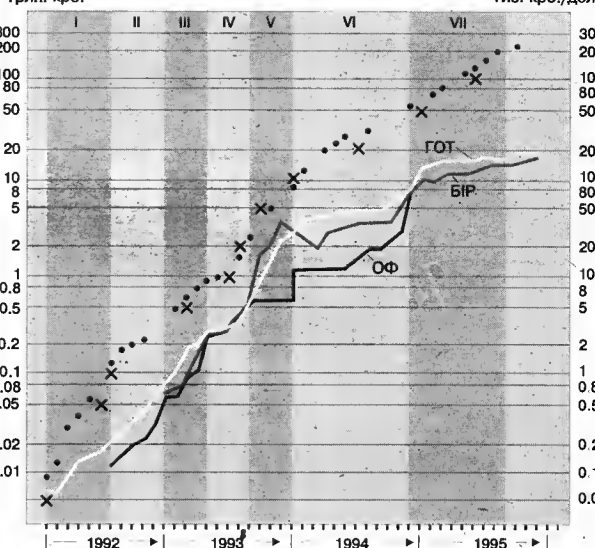
На рисунку наведено графіки офіційного (крива ОФ), біржового (крива ОБ) та аукціонного (крива БІР) і готівкового (крива ГОТ) курсів долара США до карбованця (графіки відносно КАРБОВАНЦІВ/ДОЛАР). Графік, позначений хрестиками, можна назвати графіком «випереджального» курсу долара. Значення цього «курсу» чисельно дорівнюють номінальним карбованцям купюр і привадиють на моменти введення в обіг відповідних банкнот. Графік шовку фіктивного курсу разом з графіком (позначеним точками) залежності обсягу емісії готівки від

ОБСЯГ ГОТІВКИ

Трлн. крб.

ВІДНОШЕННЯ КРБ/ДОЛ

Тис. крб./дол.

3. Обмежена лібералізація і сезонна стабілізація

Кожному з наведених вище етапів еволюції української валютної системи відповідає певна послідовка обмінних курсів карбованця (див. рисунок). Це повсюди є відбиттям провадижуваного урядом і НБУ розподільно-валютної економічної політики, орієнтованої на дефляційну національну грошову одиницю і множинність її обмінних курсів (політика «двох курсів»).

Хід графіків валютних курсів карбованця показує, що сенсирні дельтації грошової одиниці можуть бути різні. Співняння у цих сенсирних існування бар'єра між ринками готівкової й безготівкової валют. Цей бар'єр підтримується чисельним обмеженням. Будь-яка спроба скоротити розрив між обмінними курсами карбованця (послабити валютні обмеження) супроводжується дельтацією карбованця. Послаблення валютних обмежень розширює коло пошуку на валютному ринку, а сезонні грошово-кредитні емісії спричиняють істотне підвищення попиту на іноземну валюту. В результаті обмінні курси карбованця починають падати, валютні обмеження посилюються, розрив між курсами відновлюється, і курси «стабілізуються» — до наступної емісії чи послаблення валютних обмежень. І так далі.

На рисунку виведено графік, відомий схемою для 1993 рік, протягом якого валютна система України пройшла шлях від встановлення внутрішньої конвертованості карбованця до часткової ліквідації валютного ринку — припинення валютних торгів на УМВБ (період IV і V). Аліментарно пошук у валютній сфері економіки розвивався у 1994 і 1995 роках (період VI і VII). Так, приєднання карбованця до валютного курсу долара на початку серпня цього року призвело до сплеску шуків на готівковий долар і дельтації карбованця (пробірка — по на 10 %), після чого курси «ро-

зійнилися» і «стабілізувалися». Однак наприкінці другої декади вересня курс готівкового долара знову почав зростати, і з 18 вересня Національний банк установив 10-відсоткову межу для відхилення на обмінному курсі карбованця від його офіційної ціни. Було встановлено й інші валютні обмеження. Та при цьому комерційним банкам було дозволено (у певних межах) купувати іноземну валюту на міжбанківському валютному ринку під реалізацію готівки в обмінних пунктах і напаша, що має вигляд «лібералізації» валютного ринку за умов посилення валютних обмежень.

Обмежена лібералізація валютної системи мав би привести до ситуації, аналогічної тій, коли долар купується 60 копійок, а на черговому рівні за нього просять у 5—10 разів більше. Іншаке кажучи, якщо офіційний курс карбованця буде завищений, то на офіційному валютному ринку зникне потенційний продажень готівкової іноземної валюти знявшись Національний банк, бо неможливо забезпечити конвертованість карбованця там, що сьогодні називають валютними інтервенціями, — продажень узяти в борг іноземної валюти за емісійні карбованці. До того ж лібералізація валютного ринку дезавуєвалася обмеженням обмінних курсів карбованця.

На закінчення наголосую, що проблема валютного регулювання полягає не у зближенні курсів, а в установленні конвертованості національної валюти в контексті реформування економіки. Чотирирічні експерименти зі створенням гібриду розподільної й конвертованої валютної системи, наявності реформи можуть лише давати режим функціонування валютної системи: дельтаційний і режим «двох курсів». І все ж пошук грошового шляху як у валютній сфері, так і в економіці в цілому тривають.

Володимир КОРОЛЮК,
фото Юрія ВЕНГЕРЕША і Сергія КОВАЛЬЧУКА, «Голос України»

Посміхаємося, розлучаючись з минулим

Ми ніяк не позбудемося міфів. Про велику революцію і владу народу. Про свободу, рівність, братерство, подаровані «великим» жовтнем, який чомусь святкували 7 листопада. Аберация зору, садомації, розуму.

Слава Богу, приходимо до тями. Не ламаємо списів, чи то пак древня прапорця, не шарпаємо одне одного за барки. Посміхаємося, розлучаючись з минулим. Бо жити з постійно поверненою назад головою — можна скрутити собі а'язи.

Сергій ПАВЛЕНКО

Стародубський козаки

1677 року стародубський полковник Петро Ротарев, незадоволен обранням Івана Самойловича гетьманом, його політикою, вирішив просити царя відділити Стародубський полк від Гетьманщини і передати під безпосереднє царське управління. Ця сепаратистська пропозиція, однак, не була прийнята, і в результаті успішного поєдиноків разом з іншими сподвижниками було зазначено в наказі й відправлено до Сибіру...

Але після бурхливих 1918 рік. Кілька північних повітів Чернігівської губернії знаходились вільними від російської влади. Делегати зі Стародубщини, Суржачини, Новоозібринщини, Мглинщини та Новгород-Сіверщини згуртувалися в Касах з проханням до влади край наслідстві й терору, що практикував радянський режим. «Я знав той більшість наших часті людей вільно, без розриву, як баранів», — інформували комітети партійні в Усть-Іжми. У результаті польовий стародубський полк Казимирів.

20 червня 1918 року голові української мирної конференції Шелудьку зі Стародубщини — відправлено телеграму довести промовистого змісту: «Убийствами, насильствами, угрозами більшість антагоніст, місце населення підписали заповісти о преследованні сепаратних уездів Чернігівщини з Російської республіки. Приймаються все мерею устрешення для скоринання більшого числа підписів. Союз

земельства Стародубського уезда, доводило об этом до сведения Правительства, просит наместника в Черниговском управлении прекращать преследование населения не придавать веры и не разделять Черниговщины от родной Украины».

Про згадані вище історичні документи нічого не знає на Брацлавщині. І хоча як прикро, не тільки про ці. У краєзнавчому музеї Стародуба й не згадували нічого про стародубський полковника Івана Скоропадського, який у 1708 році став гетьманом України. Навіть там і бодай кутурма, присвяченого Стародубському полку.

Згадали, перебуваючи на Брацлавщині, у мене склалися враження, що історію цього краю у XX столітті намагалися старанно приховати від людей. Якщо в Україні адалати області історико-краєзнавчих томи (за всіх бач ідеологічних міркувань), то у північних уездів — майже нічого. Так собі — окремі розвідки про Брацлавськ, Турбесьськ. Можна зрозуміти природу безпам'ятності місцевого населення.

У Гетьманщині були Климівський район і найважливіші поселення з якими пов'язано тут польсько-польське населення. Хоча пізніше, вже вдова, а знайшов опублікований документ: записує його гетьман Іван Скоропадський.

Усе не пишу не для того, щоб загострити увагу читачів на «високоні» українських територіях, розчистивши і ці, і поспівувати українцям, які всі у північних районах Брацлавщини шукають російщини і розмовляють російською з українським акцентом, а то й словечками. Сьогодні не

на час розгортати територіальні рани, претензії. Бо ж на Стародубщині жили з давніх-данів селяни, а за останні тут мали тисячі і старообрядців, і палічків-кріпаків з Москви, і переселенців з Палубівської України.

Були рази, якщо про не чесно буде колись написано в «Історії Брацлавської області». А поки що й нема.

І від того, як на мене, страждати на саміперсі самі росіяни. Адже без історії малих територій, без знання своїх минулих, прабатьків можуть з'явитися ідеї сумнівні і імперсько-претензійні великокорі, а не справжній патріотизм Росії.

Схоже, не останнім часом починають розуміти в Стародубі та в інших містечках Брацлавщини.

Зустріч із козаками відродженого Стародубського козацького полку по-доброму порадують. Люди об'єднані у прагненні відкрити старовинні значні та традиції свого краю.

За 70 років радянської влади, — кажуть козаки отаман Валерій Белов, — багато хто й забув, що він родом козак. А це були горді, мужні, вільнолюбні люди, які врили в Бога, завжди дотримувалися правдивості, постійно йшли за покликом серця на захист Вітчизни від ворогів.

Об'єднання козаків народилося 1994 року. Знайшовши церковні книги з прізвищами стародубських козаків, полкова старшина почала поспішно шукати історію. А натрапивши на книгу О.Олазаренко «Стародубський полк», відшукав у минулому столітті, несподівано відкрили

для себе, що Стародубський полк входив до Гетьманщини, до того ж, брав активну участь у визвольній війні Богдана Хмельницького...

Опрацю встановили контакти з Чернігівським полком, українським козацтвом. Відбулися дружні зустрічі полкової старшини.

Козаком Стародубського полку став голова адміністрації Стародубського району Олександр Миронюк. У прізвищі райадміністрації отаманському управлінню наділено на першому поверсі кабінет.

У влади козаків — створення фермерських господарств, ведення патріотичного виховання.

«Ми знаємо про ідею створення собору пошани мученика Дружби, — дитинство думками Валерій Белов. — Але розташований віддалено населених пунктів, він матиме мале парован. На наш погляд, краще спорудити відродженого козацького собору 1617 року в центрі Стародуба. Він став би справжнім символом братерства та єдності православної віри, трьох великих народів: російського, українського, білоруського.

Ідея цікава. «До хрипоти а голоді дискутації за стародубських козаків про Сладу, Кучу, Краува, по Чечню. Навіть дивилися на мене присідаючи поглядом Останіно (схоже про табір УНСО), навіть просили показати нашу карту України, на якій бумажі «присідаючи» зміни Брацлавщини. Куцуні. А міти, неспішаючи на деякі розробки в перемінуванні, ми всіма розпорядилися мішаним, дружим попитком рук. Брацлавська область.

Георгій ВОРОТНОК, «Голос України»

РИБАЛОДИ

У ПРИДНІСТРОВСЬКИХ селах до рибалок призначалися рано, а малолітні. І хоча за рибальський день перемагали, була, з десятками тих, хто обрав собі за зайчик у вихідні поїздити з вудкою над водою, та зустрічі з малими рибалками врізняються в пам'ять якось по-особливу й надовго. Згадавши таку — і потімешав на сирі: а помінявся сам до себе.

«Такі вліпмаю»

Він прийшов на берег, коли ще тільки світило. Нахилився глибоко хлібною бальбушкою, виривав закинув вудку.

— На черв'яка, — обережно підказує, — карася, ірвіч краще ловити. Дати?

— А мені карася не потрібен, набрид уже — чує несподівано відповісти. Помовчав. І після чергового доброго карася, демонстративно показав йому, так загорівшись, так ставив водичку. Ніхтої реакції. Аби який зближати, закинув з іншого боку.

— Що ж, сьогодні не вийшло? По суботу так часто б виходило. Зірнув як ваче сердито. — Як я маю!.. І вже й другого, третього карася до сажали вивину, а він уже на свій неперорний польовик дивиться. Як поки той так заривався, пішов убік. Хлопчина різко підск — і вже тримає у руді малюсеньку пласкунку.

Ну от, — покосився за з нього, — мавши рибу.

— А він не сніється, Матвій! Навесні оту пласкунку на згаду, знову закинув вудку.

— Так ти щукі забавиш — здогадуєся. — Аххх! Великий, на кілограм! Нотому просяди він над колоною ще години дві (ого, пошукавши, терпіння), та пласка вже не брала живця. Як оті підлітки «Гарія», — він вигукнув до молодця:

— Аххх! Матвій, мені пора йти до бабусі. Хлопчина згадує, почав згортаючи вудку. Глянув, придивився, уміє їй:

— А так підіймай!

«Дам потратися...»

Вони вийшли до річки крок за десять пошків: хлопчина різко вийшов-дегати й ніс коло мачу, ну, десь там і гінгирині. Старший, поклавши на плече вудку, крокував швидко, мов дорослий, а малий бігцем наголо мав його, зовсім закинув в обличчя й говорив: — Ось бачиш, як це легко!

— То ти, Василь, мені очі твої вудку, заси червоним попелом!

— Сказав же ти, — знаєш, що... — А ж як це не знаю, як наживляти, що кажу?

— Показу.

— Ой спіймай той! А знаєш, коли дядько Іван подурив мене йгата, то і обов'язково до тебе потрапить.

Василь зирнув поблизько:

— Та хай же сподарує! Мабуть, малюк який знітився, замовів, відстав. Обдумав, схоже, чим же всі-таки віддати Василь, який упевнений, з усмішкою бовкнув, встав на рибалочку, у тому разі, якщо дядько Іван так не подурив мене. Бо через хвилину вже, прискіпком наголошаним товаришам, знову збоку зазирає йому в обличчя: — Доброго ранку! Довольно підсоблю.

— А його пошуку, мов дав тобі сіста за кермо.

Василів та обличчя здалася, оченим, білий реально й прикладно, бо він як зупинився.

— Не брешеш?

— Чесне слово! — покосився малюк.

І рибалочка, що хутчій покружувала до близької вже річки, перемагалися уже про те про се. Головою уті, схоже, було між ними укладено.

«Дозвольте підсоблю»

Надвудку на березі Дністра свого гумового чола, не одразу й підстав, як підліток засмагав члениччю різко вийшов-дегати.

— Доброго ранку! Довольно підсоблю.

— З чого б то? Справу не обжигала, не втомилася.

— Той давати я поки що оту пошуку вам надати. Це — сидіння?

— Аххх! Надати, який хочеться. Значилась майже одностайно. Хлопчина задоволено задоволюється.

— Ось бачиш, тепер мені не треба гаяти час на пошуку. У чому б ви мене допомогли? Як тут осянню?

— Той може, щось потрібно? Із сістей? Хлопчина задоволюється.

— Та може, обмиваєте на оше оше гузливо хоча б одного гачка. Останнього обрива, а на нусу мачує живця.

— Просто спіймай дошки з кашею гачка! — Е-е, та у тебе й гарного гузла нема, — мовив йому несподівано, бо хлопчина знітився ще більше, гачка тут.

— Захвятий-захвятий, — пригрозив йому за рудку. — Як і так. У мене того гачка старість.

— Ого мінитися не будемо, підсоблю так, чим можу.

Дістав кроку за гачками, відстав йому на долоно з десерт.

— Ой, навіщо стільки? Мені один-два. Василь та долоно не кіліва рибалок — за гузливо. Хлопчина аж затупався від задоволення. І вже на ху, бігцем прибігав до вудки, що лежала на березі, помахував: — Доброго ранку! Довольно підсоблю.

— Я вам обов'язково віддам. Вай ж тут виступає, я заприятую. — І додал: — Хай вам рибка дозволить — і все вдало та велика! Деська обавств.

Василь БАБУХ, «Голос України»

Прощальний збір

Мабуть, кожен із нас не раз спостерігав, як гуртуються перед милотою в річці дельці. Спочатку в підбесі з'являються кілька пташків-сич, до них поступово прилучаються інші і так аж доки не збереться зграя.

Незавжди кружляють такі над річковою просторою, мовби проносяться з ними. Шпарючі по колу, довго-довго не зникають з очей. Це пікото не залишає байдужим — і омає і старе підлоногів річку, щоб помилуватися бентежним життям і густим світлом сиріт сиріт.

Навколо кружляють такі над річковою просторою, мовби проносяться з ними. Шпарючі по колу, довго-довго не зникають з очей. Це пікото не залишає байдужим — і омає і старе підлоногів річку, щоб помилуватися бентежним життям і густим світлом сиріт сиріт.

Гуртування притаманне майже всім видам птахів, навіть тих, які спокійно не міркують у теплі крил. Звертати увагу на поведінку загінних сиріт горобців. Після літніх клопотів, перенесених у сімейному житті, вони раптово збиваються у зграйки і в такий спосіб продовжують боротьбу за своє існування: шастають по смітинках, дворах, з веселим цвіркунням тремтять на дошках дикого винограду.

Більшість орнітологів вважало основною увагою сивацько розвинувтих пташків інстинкт. Є і інші міркування. Та як би там не було, прощальний збір був і залишатиметься великою загальною сиріт природою.

Гуртування — це своєрідне пташине ліце, проба сил перед дальшою дорогою, особливо для молодого потомства, яке під ошкірою старших гострять свої крила, збагачує досвід.

У минулому році мені пощастило натрапити на дві сільські гуртки: одну з них викладали побачив поблизу села Дорошай Заставинського району Чернігівської області, другу — біля села Печеніж Коломийського району сусідньої Івано-Франківської області. Там побачення — дарунко ділі, адже перед

нами була відкрита зустріч, що була загнута зніжкою невідомості.

В обох випадках дельці десерт насиділи на ріллі, причому на сичай. І не не було збоєм обставин: ідеї віддавати зніжкою те, що проймає плугу, та і шукати пташків. На полі не снували трактори, доорюючи нас. Відважні сичи зніжкою парували. Іх одразу ж обсідали сичає тастиво. Вичинячи вразливо красиво: різко ніби про притиснуто сичом. Білий колір переливався над чорним: як-не-як навколо поважно похолодали сотні чорногузі.

Звернувши увагу на таку деталь: у гурті дельці допіндали, ніби сімейною копі. Майже впритул з ними бродили дельці, стояли пастушки. Неподобні ліквідували всякі полуму трактористів. Іселек не іселек не турбували. Лише побачили мов фотознімки, вони раптово перервали свій полуденок: звернувши увагу блискавичного об'єкта. А за мить, зникнувши до незвичайного предмета, продовжували тривати. Я безсередньо відступив на кілометр загрози, фізично на підлітку пташину версію.

Гурт, значення, додай сміливість. Я бачив, як гасиво долає від пташків гострий дельці збудується, що й наважиться забратися на дельці території.

Під Печеніжком я став сичом пташної пошай. Зникли до похідного життя, чорногузі у тім не забавлять комфорту — спали, хто м'яг, не пресуючи телефонним згоном, а косяком косяк, слетівають нахили. Вперше бачив, що місцем відпочинку обирався ікс. Вікові ділі майже повністю облігли пташ. В сучинках здиналися, що дельці збоє обиди.

Помічню: місяць прощального гурту іселек ставати традиційним. І це варто враховувати охорончим природи.

Фото автора.

ДЕ ТА ДОБРА ДОРОГА,

Ось він, початок тієї доброї дороги, що веде до єднання, котрого так чекають стомлені від розбрату люди, які хочуть молитися у душевному спокої га братній любові.

ГОЛОС УКРАЇНИ

А може, все ж таки є спосіб зупинити мить чудову?

Володимир СЕМИНОЖЕНКО
«Живопис. 1983—1993».
Видання НПК-Банку, Харків.

«**Л**ЮБАГО А дуже неба, бо для мене є особливий момент створення картини, боно має жити разом із землею, яка виступає на його піві своїми формами, предметами, рослинами. Я бачу над нею, бачую його тремтіння від тіл, белитність хмар, прозорість і глибину. Іноді в носі його тою, хоту відчувати захоплену радість миттєвості; це я роблю тоді, коли небо саме по собі не грає головної ролі, а служить лише тлом для особливих стонів землі — хмари, квіттів, дерев... — від чимі свобода з рукопису видатного українського пейзажиста Миколи Бурячка з новим праом нів би підписався Володимир Семиноженко.

Адже саме небо є одним з основних образів його живопису. Це говорить не лише про його високу мистецьку культуру (поділяють як винисуючі небо найкращіх представників харківської пейзажної школи — той синий Микола Бурячек чи Сергій Васильківський, а потім перейдіть до французьких «барбизонів» — Н.Діаза, Ш.Ф.Добіні, Т.Руссо, Ж.Дюпре, К.Труаянов), але й диві підстави судити про певний мистецький світогляд. Володимир Семиноженко (ми плануємо через деякий час опублікувати інтерв'ю з ним) — пейзажист із Філософією глибокого оптимізму. І чин малює він бездонність степового неб («Крає села», «Полудень»), чин куточки слобожанської природи («Хмар над заводом», «Тиністі галичина», «Дорога зв обрії»), чин звертається

до натюрморту («Букет-І», «Букет-ІІ») — а кожній картині він вивчає свою цілісну мистецьку натуру, усвідомлене переконання про вічність життя на землі і скоромучність людського існування. Останнє особливо помітно в картині кінця 80-х років, періоду певних підсумків а творчому житті й усвідомлення характеру свого малярського таланту. Володимир Семиноженко обрав традиційний шлях для переходу від періоду аматорства до утвердження себе як художника-професіонала. Говоримо про період аматорства тому, що живопис, хоча й відіграє а житті Семиноженка досить звичну роль, не є його щоденним заняттям. Він — академік Національної академії наук України, фізик, а нині — народний депутат України. Як сказав а передмові до його альбому репродукцій, він «вже переконали а тому, що наш суперсучасний час амагає від особистості не односторонності, фанатичності крайніх переконань, а рівноважне спокійне розуміння, неелектро а відчуженого умілого доповнити і помі'якшити повсякденну ваптуру побути чужим розумінням самоцінності й краси буття».

Не звертаючи увагу на певну риторичність проголошеного уривку, який більше характеризує Семиноженку-політика, і повернімося до Семиноженки-мистця. Утвердження останнього — 1992 року пейзажиста прийнято до Східної художників України спричинило емоційний спалах («Квітковий фєвєрєк», «Золотий букет»), що нагавує любителів живопису виставки пейзажів Миколи Гупенка кінця сідмдесятих років — та сама мерова насиченість колюрами, те саме нестримне бажання вивести глядача зі стану спокійного споглядання світу... Але вже а пих роботах з'являються настрій, що азначають

ють нинішній — зрілий період мистця. Коли ми говорили про традиційність образу В.Семиноженком шляху до самобутистості, то мали на увазі його звертання до теми осені. До речі, Семиноженко є тим образом «фізика-худька», навколо якого лемали сини учасники інтелектуальних дискусій за часів «хрущовської відлиги» після сталінської політичної зми. Серйїзність його робіт — переконливий доказ гармонійної дуалістичності його людської натури, коли таланита й науковца, й мистця взаємодоповнюють один одного. В серії «Осінь» («Осінь ала», «Осінь а студ», «Листопад», «Осінь на Слобожанщині»), незважаючи на доску нервозності мазка, В.Семиноженко аступає як упевнений і собі пейзажиста, як людина, що врівноважив а в собі існування двох крил куртливої душі — і відданість науці, і ширшу потребу а мистецькому самовираженні. Жовті чи золотаві тони осінніх пейзажів Слобожанщини, майстерно передане відчуття простору аказує прагнення художника зафіксувати постійно змінює розмітати ставів природи, а отже й світу, і при цьому внести у твір власне сприйняття побаченого. Не чужі а Семиноженку і впливи імпресіоністичної школи живопису (а закономірно, адже С.Васильківський, а особливо М.Бурячек, удосконалювали свою майстерність саме на зразках майстрів, які й склали її основу). Після захоплення більшістю пейзажів В.Семиноженка хочеться повторити слова Т.Руссо: «Ми не повинні позбавляти дерева тої ваптури, якого вони так потребують. Писаємо так, щоб людина а дихала, щоб дерево росло».

Успіх пейзажів Володимира Семиноженка у глядача (а його картини вже бачили не тільки харків'яни, але й шанув

вальники живопису Києва, Сум, тодішнього Західного Берліна) — явище, яке буде завжди супроводжувати творчість художника-науковця. Бо він перебуває в постійному пошуку. Свідченням цього є й, наприклад, його серія зимових пейзажів. Маю на увазі картини «Перший сніг», «Після хуртовини», «Зимов ала», якими Семиноженко нагадав імпресіоніста Клода Моне періоду його «Руанських соборів». В них відтворений той двоякий стан природи, коли все зникає а світлі-повітрі (можливо, не символ вічності життя, нескінченності земних просторів), коли предмети втрачають свої обриси і аказують розчиняється у безлісті, а земле непомітно переливається в небо... Очевидно, це є найвище свідчення того, що мистець глибоко усвідомлює — людина лише частина цього мільйонного світу і шлях її лежить у пошуку гармонійного існування з природою.

Віталій АБШЦОВ.

Реклама

Лідер продаж

Наконец-то появился доступный факсимильный аппарат, совмещающий в себе сразу 4 функции!

Panasonic KX-F130BX

Panasonic

Панасоник

Панасонік, Японія

Позволяє Копіювати!

Ми рекомендуємо користуватися апаратурою, котриві розрахована на 220 В.

ЕНІТ НІК

**енергетика
будівництво
металургія
інвестиції
сільське господарство
маркетинг**

**м. Харків, вул. Пушкінська 79/2,
тел. 43-21-71, факс 43-26-63**

Приватний-торговельна фірма «ЕНС»

реалізує АІКАФІС со склада в Харкові (оптові скидки).

В продажі більше 20 найменувань товарів бытовой химії, парфюмерії та др.
Врає-адрес і сканни на тел./факс (0572) 51-31-10.

Международный семинар-выставка

Автоматизация-95 с 22 по 24 ноября 1995 г.

- ✓ IBM-совместимые контроллеры УНИКОНТ для создания в кратчайшие сроки АСУТП и электронных цитов КИПиА;
 - ✓ программируемые контроллеры, в т. ч. всепогодные необслуживаемые управляющие вычислительные комплексы;
 - ✓ промышленные персональные компьютеры и рабочие станции;
 - ✓ оборудование для рабочего места оператора-технолога;
 - ✓ многопользовательные системы на базе IBM/PC, сетевые средства;
 - ✓ пакеты прикладных программ;
 - ✓ метрологическая аттестация измерительных каналов;
 - ✓ поставка программно-технических контроллеров, создание АСУТП «под ключ».
- НПО «КВАНТОР»**
г. Севастополь, Севастопольской области.
Тел.: (0645) 2-15-28, 2-16-01

АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО

«СП МАНОМЕТР»

реализует со склада в Харькове:

- ♦ датчики давления, расхода, уровня температуры «Сапфир-22М»;
 - ♦ МП100, РСС, ТГС и т. д.;
 - ♦ манометры и вакуумметры МО, МТИ, МП, ДМ, МП и др.;
 - ♦ блоки питания и преобразователи сигналов БПГ-90, 4БП36, БУК-36М;
 - ♦ блоки и устройства тепловой автоматики Ф34, ФД4, Р25, РС-29, ДТ-21, ЭМОК-25/100
- и другую продукцию российских предприятий.
Почтовый адрес: 310050, Харьков-50, а/с 905
Тел./факс: (0572) 12-75-77, 22-82-21, 22-52-37.
Телефоны: (0572) 12-08-67, 12-53-77, 20-67-47.

Информация о первой выписке инвестиционных сертификатов

акционерного общества закрытого типа

Инвестиционная компания «Евроинвест»

1. Сведения об инвестиционной компании

1.1. Полное наименование: акционерное общество закрытого типа «Инвестиционная компания «Евроинвест».

Сокращенное наименование: АО ИК «Евроинвест».

Организационно-правовая форма: закрытое акционерное общество, форма собственности — коллективная.

Тип взаимного фонда инвестиционных компаний: закрытый взаимный фонд.

2. Инвестиционная декларация взаимного фонда

2.1. Общие положения

2.1.1. Наименование: фирма акционерного общества инвестиционной компании «Евроинвест» — взаимный фонд «Евроинвест».

2.1.2. Вид: закрытый взаимный фонд.

2.1.3. Адрес: Украина, 310180, г. Харьков, пр. О. Яроша, 18 «А».

2.1.4. Срок деятельности фонда: — 25 лет.

2.2. Предмет, цели и основные направления инвестиционной деятельности фонда.

2.2.1. Цели деятельности фонда: а) обеспечение притока и доходности производимых инвестиций с обязательным учетом условий распределения рисков;

б) поддержание репутации стабильного, надежно работающего закрытого фонда на фондовом рынке Украины;

в) достижение положительного социального эффекта в результате осуществления деятельности.

2.2.2. Предметом инвестиционной деятельности фонда является: а) осуществление деятельности по совместному инвестированию;

б) осуществление коммерческой деятельности с приватизационными бумагами.

2.2.3. Инвестиционная деятельность фонда преимущественно направлена на инвестирование в следующие области народного хозяйства Украины: металлургическая и химическая промышленность, нефтеперерабатывающий и газодобывающий комплексы, производство строительных материалов и строительство, транспорт и

связь, предприятия инфраструктуры торговли и услуг, промышленности и переработки сельскохозяйственной продукции, машиностроение, научно-исследовательские институты и конструкторские бюро, а также иные приоритетные области экономики Украины, отвечающие критериям высокой рентабельности, наличия экспортного потенциала, минимальной зависимости от поставщиков потребляемого сырья или комплектующих материалов, конкурентоспособности производимой продукции, обеспеченности квалифицированными трудовыми ресурсами, а также другими положительными критериями.

2.3. Порядок продажи и обращения инвестиционных сертификатов

2.3.1. Инвестиционные сертификаты распространяются путем открытой продажи за денежные средства и приватизационные бумаги. Анонс становится участником Фонда с момента поступления средств на банковский счет и зачисления его в реестр участников.

На момент начала размещения инвестиционных сертификатов выпускаются в безналичной форме.

Участнику Фонда выдается сертификат на свидетельстве о симуляции стоимости инвестиционных сертификатов.

В дальнейшем инвестиционные сертификаты могут быть выпущены в наличной форме на предъявителя, инвестиционные сертификаты подлежат свободному обращению на всей территории Украины.

2.3.2. Собственники приватизационных бумаг обслуживаются Фондом со следующих ограничений:

а) инвестиционные сертификаты подлежат выкупу не ранее истечения срока использования приватизационных бумаг;

б) участникам Фонда — собственникам инвестиционных сертификатов не гарантируется фиксированный размер дивиденда.

2.4. Место, сроки и порядок выплаты дивидендов

2.4.1. Место выплаты дивидендов: г. Харьков, пр. О. Яроша, 18 «А».

2.4.2. Дивиденды начисляются только на оплаченные инвестиционные сертификаты. По нерасплаченным инвестиционным сертификатам дивиденды не начисляются. Выплата дивидендов производится не реже од-

ного раза в год при наличии прибыли от результатов деятельности Фонда по решению Общего собрания участников общества. Размер дивидендов определяется в расчете на один инвестиционный сертификат без учета налогов. Дивиденды могут выплачиваться наличными, либо по перечислению на счет, указание участниками, либо поштучным переводом по месту жительства участников.

2.4.3. Срок выплаты дивидендов — в течение календарного года, следующего за отчетным.

2.4.4. По желанию участников средства, предназначенные для выплаты дивидендов, могут быть reinvestированы в инвестиционные сертификаты в порядке, установленном соответствующими органами Компании.

2.5. Обязательства по выкупу инвестиционных сертификатов и последствия их невыполнения

2.5.1. Инвестиционные сертификаты могут выкупаться Фондом не ранее окончаний срока использования приватизационных бумаг.

2.5.2. Фонд осуществляет расчеты по инвестиционным сертификатам после окончания срока деятельности Фонда по стоимости чистых активов.

При недостаточности средств Фонда для выкупа инвестиционных сертификатов по номинальной стоимости, расчетная стоимость покрывается за счет средств удержания.

2.6. Индексация приватизационных бумаг

Приватизационные бумаги, находясь в собственности Фонда, подлежат индексации в случае проведения индексации приватизационных бумаг в установленном законодательством порядке.

2.7. Требования относительно создания каких-либо специальных или резервных фондов.

Фонду запрещается создание каких-либо специальных, резервных и других фондов.

2.8. Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов

3.1. Компания выпускает инвестиционные сертификаты в количестве 225 000 (двадцать пять тысяч) штук номинальной стоимостью каждый 100 000 (сто тысяч) грн. на общую сумму 22 500 000 000 (двадцать пять миллиардов) грн.

Вид инвестиционных сертификатов — на предъявителя.

Форма выпуска инвестиционных сертификатов безналичная, собственники инвестиционных сертификатов выдают сертификаты на свидетельстве о симуляции стоимости инвестиционных сертификатов.

3.2. Дата начала эмиссии 15 ноября 1995 г.

3.3. Запланированный курс продажи одного инвестиционного сертификата составляет 100 000 грн.

3.4. К продаже предлагается 224 990 (двадцать четыре тысячи девятьсот девяносто) инвестиционных сертификатов общей номинальной стоимостью 22 499 000 000 (двадцать четыре миллиарда девятьсот девяносто миллионов) карбованцев.

3.5. Отграничение на приобретение инвестиционных сертификатов одним инвестором или отграничение юридическими лицами не имеется.

4. Перечень и результаты предлагаемых эмиссий ценных бумаг, а также распределение ценных бумаг по видам

4.1. Первый выпуск акций Компании зарегистрирован финансовым управлением Харьковской области, свидетельств № 193/1/95 от 15.09.1995 г.

Буду запущено 15 000 (пятнадцать тысяч) простых именных акций номинальной стоимостью 100 000 (сто тысяч) грн. каждая на общую сумму 1 500 000 000 (пятнадцать миллиардов) грн.

Все акции оплачены полностью.

5.1. Учредительная Компания является всеми финансовыми акциями.

6. Органы управления

6.1. Органы управления Компании являются: общее собрание акционеров, президент, правление общества, ревизионная комиссия.

7. Сведения об инвестиционном управляющем взаимного фонда

7.1. Полное наименование: акционерное общество закрытого типа инвестиционная компания «Евроинвест».

Местонахождение: 310180, г. Харьков, пр. О. Яроша, 18 «А».

Зарегистрировано 15.09.1995 г. исполкомом Харьковской городской Совета народных депутатов г. Харькова, распределение № 1247.

7.2. Банковские реквизиты: р/с 7474104 «АУБЕВ-Григор», г. Харьков, МФО 351607.

8. Сведения о депозитарии инвестиционного фонда

8.1. Полное наименование: инновационно-коммерческий НПК-Банк. Местонахождение: г. Харьков, проспект Ленина, 60 «А».

Зарегистрирован: Национальным банком Украины 29.10.1991 г., регистрационный № 60.

8.2. Банковские реквизиты: корреспондентский счет № 700161989 в ОПЕРУ КОУ НБУ, МФО 351588.

9. Права владельцев инвестиционных сертификатов

9.1. Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право на получение дохода в виде дивиденда, но не имеют права принимать участие в управлении Фондом.

9.2. В случае аннулирования Фонда владельцы инвестиционных сертификатов после удовлетворения требований кредиторов имеют право на получение средств, полученных от реализации имущества Фонда на аукционе пропорционально имеющимся у них в собственности инвестиционным сертификатам.

9.3. Владельцы инвестиционных сертификатов могут свободно продавать, менять, дарить и отчуждать другими способами принадлежащие им инвестиционные сертификаты, но с обязательным учетом условия, что Фонд не берет обязательств по выкупу инвестиционных сертификатов согласно требованиям Инвестиционной декларации.

10. Сведения об аудиторской фирме

10.1. Полное наименование: Аудиторская фирма «Славу».

Местонахождение: Харьковская область, Харьковской район, п. Рождан, ул. Мая, 1. Аккредитована на право аудиторской деятельности № 127 выдана Аудиторской палатой Украины 14.04.1994 г.

ВІКТОР ТИХОНОВ: «Симпатій до українського хокею не приховую»

ПЕРЕД НАСТУПНОЮ ЧЕМПІОНАТОМ МХЛ між кайскам «Соколами» і московським клубом ЦСКА у записаному кафе Паладу спорту на запитання журналістів відповів український тренер Віктор Тихонов. Присутні швидко дивували його за те, що в пресі, коли відкривалися питання, бути як не бути кайскам. «Соколами» в МХЛ, як і завжди, немає свого на підтримку кайс. З ланцюгом Тихоновим має розмову й наш оглядач.

—Знаєте, «Сокол» завжди був у нас. Хокей в Україні кілька років тому досі не аби яких вершин. Мені було особливо приємно, бо ніколи не приховую симпатій до українського хокею. Життя, суцільно пересичене прогнозами скептиків, показало, що цей вид спорту на наших теренах цілком прирваний. Тут величезна заслуга багатьох людей, які протягом трьох десятиріч не шкодували живота заради справи. І буде прикро, якщо її буде зацьмовано. Україну як складно прославляти якості світового рівня. Скажімо, такі, як Христеня, Житина, та інші.

Однак, на жаль, є чимало людей, які не бажають, щоб іноземні клуби виступали разом з російськими. Хотути бачити МХЛ виключно російським літою. Я завжди борюся проти цього. Адже вважаю, що так відокремлення ніякої користі не принесе.

Отже, шановні прихильники хокею в Україні, звертаю до нас із заклинком: зробить усе, щоб зберегти набавне і не дати розпастися цьому чудовому виду спорту у вашій країні. Повірте, що відокремлення зруйнувало дуже багато. Очі у Латвії фактично припинили існування хокею. Це була жава. Прийде момент, коли там знову забавляють розвивати хокей, але це буде втрачено. Отож, не повторюйте чужих помилок.

—Ви сказали, що це було свід, які хотіли б дивитися «Сокола». Але відносно у Москві та інших російських містах залюбки прийнято до своїх

клубів вихованців київських, харківських, сіверськодонецьких, донецьких кль. Хлоп не справедливо?

—Те, як я ставлюся до «Сокола», гадаю, сказав переклодіток. Стосовно еміграції хокеїстів. Мені ця ситуація до болю знайома. Адже ось уже кілька років мені доводиться готувати до кожного сезону практично нову команду. Щоразу за океан вилітають великі групи хокеїстів із ЦСКА. І нічого тут не адемі. Економічні умови сьогодні для наших спортсменів вирашлюють. Подібно відбувається і з «Соколом». Наталюється умова в Києві — припиняється й вплив найкращих хокеїстів сил. Добре, що до вас це повертаються досвідчені хокеїсти, як-от: Шундров, Степанівський, Юлашев, Земченко, Доніка. Як на мене, це хороший символ.

Оч у вашому блискавичному футболі, яким захоплюються залуки, з'являються поступово сильні в економічному відношенні клуби, і це оразу позначилося на процесі відходу за кордон найкращих футболістів. У хороше зарплату краще жити вдома. Мені було дуже радісно дивитися на заповнені шість трибун Республіканського стадіону в Києві, коли «Динамо» в розіграв Лігу чемпіонів приймало грецький «Панатінаїкос».

—А чим усе це закінчилося...
—Я розстрілюю, доповідаєш із преси про рішення УЄФА. Не вдало про справжні деталі цієї сумної історії, але, гадаю, не сила опустити руки. Треба боротися за справедливість до кінця.

—Вікторе Васильовичу, і ваш клуб має великі клопіт. Розкажіть, будь ласка, що до ситуації з

Олексієм Янінином, який вирішив повернутися з-за океану до ЦСКА?

—У нас із НХЛ виходить якийсь олімпійний рух. Північноамериканські діла кожен що хочуть, те й роблять. Купують у Росії за копійки юнаки, а у себе продають за кругленькі суми. Спокійно продають найкращих молодих. Що особливо обурює. Ми постійно у програмі. До речі, ще не отримали нії пенга за 21 травня, які останнім часом переїхали до США і Канади. Проти нас усе робиться з пошмід сил.

Тепер конкретно про Яніна. Я, якби відверто, у бікчу не поліз би. Але вже сил забракло теритії всієї негодобства. Олексій виступав у клубі «Торонто» сенатори», був прем'єром у команді. Після чим сезоном мали перспективи його обіграє. У бік підсилення суми. Але почалися явля дія. З ним навіть розмовляли відомістю. Грави набагато нижчого класу дістали надбавку у зарплаті. Зрозуміло, що більше адекватно по самолюбству Яніна. От і потросявся він до нас.

14 листопада має відбуватися зустріч керівників НХЛ, ІКХФ, Фелархії хокею Росії, де слухатимуть питання про «перехресник». А «винок» буде оголошено наступного дня. Нам погрозують санкціями.

—А який явля із ситуації?

—Вирішили не чекати, доки нам почнуть голови стінати. Адвокати Яніна і клубу ЦСКА подали позов до суду на НХЛ. До речі, ми вже витягли подібний процес два роки тому у клубу «Ванкувер» у етрапі Паула Бурс. І ще одне. Настав час переглянути систему контрактів наших гравців, які виходять за океан. Нащо ці утрати недоосвідченій пани з НХЛ зрозуміють, що ми їм не хочемо для биття. Ідеальний варіант: консолідація сил спершу в МХЛ. Нас, переконаний, підтримають федерації, ІКХФ, Словаччини, Фінляндії. Маю розмову з Володимиром Юраїним. Так ми розповімо, що фінські хокеїсти хотіли дуже обурити самоправств функціонерів НХЛ. Фінни хотіли діяти єдиним фронтом проти утисків і зловживань. Та й чимало інших. Але виходить, що ми не маємо жодної сакої етрапі і теж починають дивитися на речі реально...

Розмову провів
Віктор БРАНИЧЕНКО

На знімку: Віктор Тихонов.
Фото Микола ВОЙКА.

Золоті запливи ветеранів

В ПАЛІСЬКОМУ місті Річчоне проїхав черговий чемпіонат Європи з плавання і стрибку у воду категорії «Мастери», на якому ветерани українського спорту, за традицією, перебували на провідних ролях.

До нашої редакції зайшла працівниця апериалу Вероніка Раді, секретар, майстер спорту Євген Пронін, який удостоєний золотого чемпіонського медалі саме на цих цілях і буде потрібних змаганнях.

Євгенію Євгенувичу — 38 років. Плавально він віддав більшість із них. Захопився цим чудовим видом спорту у рідному Донецьку ще хлопчиком. Долає Росія до майстерства спорту, призеру Спартакиади України. Навчався у КІБІ, і там не розлучався з водою до рідко. І тепер чотири рази на тиждень тренується. До речі, і його сини серйозно займаються плаванням.

Але повернімося до Італії. Про те, як проводили чемпіонат, розповідає наш гість.

—До Річчоне ми вирушили на автобусі, захопивши з собою ще й збірні Москви та Новоосередка. У російських колеги були проблеми з транспортом. Тому ми й виявили спортивні сполучення. Гуртом було веселіше і легше долати виснажливі шляхи через пів Європи. У складі збірної України було 16 спортсменів, які представляли Київ, Харків, Житомир, Запоріжжя та Львів. Майже всі — аїдолом у минулому атлети, «збірники» Союзу. —І хто ж серед них найтитулованіший? —Зрозуміло, олімпійський чемпіон Сергій

Фесенко. До речі, він зібрав найбільший урожай і на доріжках 50-метрового басейну в Річчоне, зловбив «золотого» на дистанції 200 метрів комплексним плаванням, 100 метрів дельфіном і в естафеті 4 х 50 метрів змішаним стилем. Окрім Сергія в цій збірній естафеті пливли ще кияни: Едуард Петров, а також яніни Олександр Кухи.

Скажу вам, що і наша підложа, і все з нею пов'язане — величезна заслуга саме Сергія Фесенки. Гадаю, такі змагання просто необхідні. Адже вони не тільки популяризують водний спорт, а й просякують нашу молодшу країну. Медалі ветеранів — найкраща реклама для України.

—Між вами водний плавання?

—Ми продовжуємо тренування. Збираємося виступити наступного червня на чемпіонаті світу, який прийматиме англійське місто Шеффілд. Чемпіони і призери європейських змагань дістали персональні запрошення до Англії.

Іван ОБЕРЧУК.
На знімку: чемпіон Європи з плавання категорії «Мастери» киянин Євген Пронін.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Мотивації ще не вичерпано

На цьому знімку, зробленому в безрезишній іншійшій року на Республіканському стадіоні в Києві, — гравці національної збірної Італії з футболу Адріо Скалі. Настрий цього пана, як бачимо, пречудовий. Ще 6 пак, «Скуадра алурра» збудова перемому над збірною України — 2:0 і збривали тоді твердий крок у бік Англії, де наступного року пройде фінальна частина чемпіонату Європи.

За час, що минуло з того дня, питання про делегації на фінал від четвертої відбіркової групи майже вирішили. Мало що сумнівається, що до Туманного Альбїону наступного літа вирушать хорвати й пілопці Адріо Скалі.

У зв'язку з цим сьогоднішній матч Італія—Україна, який відбувається в місті Болонья, має перший погляд, формальний характер. Але то лише на перший погляд. Господарі поля, як істинні професіонали, і не поспіють навіть подати про поблажливий настрій. І тої не зрозуміють численні прихильники, новачку який футболісти й тренери «Скуадри алурри» особини шпурт.

Є мотиви, зрозуміло, і в українському колективі. Поперше, в нього ще залишилися теоретичні шанси на п'ятому місці. І взагалі, істинний виступ у зустрічі з таким істинним суперником значно підвищить наш авторитет, який дуже згодиться в майбутньому. Аж не забути, що виступиє черговий відбірковий цикл чемпіонату світу. Тому розпочинати ці змагання, погодьтеся, ліпше із доброю репутацією.

Отож, настроюйтеся сьогодні на італійську телевізю і і вам гарантовано цікаве футбольне вилучення.
До Італії наша команда вирушила в такому складі: воротар — Суелов (Чорноморськ, Одеса) і Шутков (Шахтар, Донецьк); полові гравці — Калитинцев, Лук'яний, Бежан, Полхтебас, Шматованко (Динамо, Київ), Гусін (ЦСКА-Борисфен, Київ), Шаран, Паллинін, Полюнін, Савченко, Горілий, Негороцький (Дніпро, Дніпропетровськ), Гусейнов (Чорноморськ), Орбу, Попов (Шахтар, Донецьк).

А поки що турнірна таблиця в 4-й відбірковій групі має такий вигляд:

	В	Н	П	М	О
Хорватія	6	2	1	20—4	20
Італія	5	2	1	13—5	17
Литва	5	1	3	13—8	16
Україна	4	1	4	10—12	13
Словенія	3	2	4	12—11	11
Естонія	0	0	10	3—31	0

Догравання обіцяють інтригу

Минули невідомо офіційно фінальному перше коло чемпіонату країни з футболу. Але зацікавлено чимало незграбних матчів. І своєрідний лідер тут «Чорноморськ», у якого чотири, а в інших клубів лише по два очки. Як поведимо нашу редакцію наставних оцінств Лейоні

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. КРАСНОВ, В. КРАСНОВ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 441-88-23; телефонів — 224-72-54; віддалі редакції — 441-89-34, 441-89-44.
Розміщення не повністю.
Підприємство з чотирма тис. на сторінках газети.

Свідчення про реставрацію періодичного друкованого видання —

КП № 1 в 18.09.1990 р.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

Видаєць — Президія Верховної Ради України.

252819, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Газета виходить з 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Іздается 48925. Тираж 364903.

Комітет друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50 1234567890 Зам. 0311213